

บทที่ 4

วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคด้านกฎหมายในการพัฒนากีฬาสนุกเกอร์ ในระดับเยาวชนของประเทศไทย

หลังจากที่ได้ทำการศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การพนันหน้านิยมซึ่งมีแนวคิดว่าการพนันนั้นมิใช่การกระทำที่ชั่วร้ายจนถึงกับต้องห้ามโดยเด็ดขาด แต่การพนันนั้นมีลักษณะเป็นกิจกรรมที่มีใช้กิจกรรมโดยปกติของมนุษย์หรือก็คือเป็นกิจกรรมในยามว่างแทนที่จะห้ามโดยเด็ดขาดควรที่จะมุ่งเน้นควบคุมเสียมากกว่าซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการออกใบอนุญาตซึ่งเห็นว่าการออกใบอนุญาตนั้นเป็นอำนาจมหาศาลที่รัฐสามารถใช้ในการควบคุมมิให้การพนันกลายเป็นสิ่งมอมเมาผู้คนตลอดจนเยาวชน ประกอบกับที่ได้ศึกษากฎหมายจากต่างประเทศ ได้แก่ อังกฤษ สิงคโปร์ แคนาดา และสาธารณรัฐสิงคโปร์ พบว่าประเทศทั้งสามมีลักษณะร่วมกันโดยที่ในอดีตมีการออกกฎหมายเพื่อมุ่งห้ามปรามไม่ให้ผู้คนภายในสังคมเล่นการพนัน แต่ไม่สามารถห้ามปรามได้ ประกอบกับกาลเวลาและยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปก็ทำให้มีการคลายความเข้มงวดลงและมุ่งที่จะออกกฎหมายในลักษณะที่เป็นการควบคุมการเล่นพนันเสียมากกว่า โดยสำหรับประเทศไทยสนุกเกอร์ได้รับความนิยมเป็นเวลานานพอสมควร โดยมีผู้เล่นทั้งที่เป็นผู้บรรลุนิติภาวะแล้วและผู้เล่นที่ยังเป็นเยาวชนซึ่งยังอยู่ในอำนาจปกครองของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง โดยมีการจัดการแข่งขันในระดับเยาวชน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ อย่างต่อเนื่องซึ่งมีผู้เล่นสนุกเกอร์ของประเทศไทยถูกจัดให้เป็นมือวางอันดับโลก และได้รับรางวัลชนะเลิศในการแข่งขันระดับนานาชาติหลายรายการ ดังนั้นสนุกเกอร์จึงจัดได้ว่าเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมแพร่หลาย เป็นเหตุให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชน ซึ่งต้องการสนับสนุน ส่งเสริมบุตรหลานหรือผู้อยู่ในอำนาจปกครองของตนได้ฝึกซ้อมและเล่นกีฬาสนุกเกอร์เพื่อเป็นนักกีฬาประเภทนี้ต่อไป แต่เนื่องจากเล่นสนุกเกอร์มีลักษณะการเล่นคล้ายคลึงกับบิลเลียด ซึ่งตามพระราชบัญญัติในการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4 วรรคหนึ่ง บัญญัติให้บิลเลียดเป็นการพนันตามบัญชี ข อันดับที่ 23 เป็นเหตุให้สนุกเกอร์ที่มีลักษณะการเล่นที่คล้ายกันถูกตีความให้เป็นการพนันเช่นเดียวกับบิลเลียดตามบทบัญญัติดังกล่าว ส่งผลให้เด็กและเยาวชนที่ต้องการฝึกซ้อมและเล่นกีฬาสนุกเกอร์ หรือเข้าไปยังสถานที่ซึ่งจัดให้มีการเล่นสนุกเกอร์ เป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 และมีโทษทางอาญา นอกจากนี้บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กหรือเยาวชนเล่นสนุกเกอร์ตลอดจนตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งเป็นผู้เล่นสนุกเกอร์ ตกเป็นผู้กระทำการอันขัดต่อ

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 กล่าวคือ การที่เด็กหรือเยาวชนเข้าเล่นสนุกเกอร์ อาจถูกตีความว่าเป็นเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดเนื่องด้วยพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 4 ได้คำนิยาม “เด็กที่เสี่ยง ต่อการกระทำความผิด” หมายความว่าเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร เด็กที่ประกอบอาชีพหรือคบหาสมาคมกับบุคคลที่น่าชักนำไปในทางการกระทำความผิด กฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหายทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง “และตามมาตรา 26 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นไม่ว่าเด็กยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้กระทำการดังต่อไปนี้...(3) บังคับขู่เข็ญชักจูงส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร หรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำความผิด... (8) ใช้หรือยินยอมให้เด็กเล่นการพนัน ไม่ว่าชนิดใดหรือเข้าไปสถานที่เล่นการพนัน สถานค้าประเวณี หรือสถานที่ที่ห้ามเด็กเข้า” ซึ่งมีโทษตามมาตรา 72 จำคุกไม่เกิน 3 เดือนหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ย่อมส่งผลให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กหรือเยาวชนเล่นสนุกเกอร์ อาจต้องรับโทษทางอาญาตามบทมาตราดังกล่าวได้ ประกอบกับพระราชกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด พ.ศ. 2549 แม้จะกำหนดความหมายของคำว่าเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรไว้ แต่ก็มีความหมายที่ไม่ชัดเจนทำให้เกิดปัญหาในการตีความ อีกทั้งกระทรวงมหาดไทยได้ออกประกาศของกระทรวงมหาดไทยห้ามมิให้มีการออกใบอนุญาตให้เล่นบิลเลียด ย่อมส่งผลโดยตรงต่อการฝึกซ้อมและพัฒนาการเล่นสนุกเกอร์ของเด็กหรือเยาวชน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องวิเคราะห์ว่าพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มีการจัดประเภทการพนันสนุกเกอร์ซึ่งมีลักษณะการเล่นคล้ายกับบิลเลียดว่ายังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ เนื่องจากปัจจุบันสนุกเกอร์และบิลเลียดถือได้ว่าเป็นประเภทหนึ่งของกีฬาแล้ว จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ได้ให้ความหมายของคำว่าเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดไว้ชัดเจนหรือไม่และการกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชนต้องรับผิดชอบ ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร หรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำความผิดมีความเหมาะสมหรือไม่และในประการท้ายสุดจะได้วิเคราะห์ถึงการออกประกาศกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการห้ามออกใบอนุญาตเล่นบิลเลียด ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างไรหรือไม่ ซึ่งรายละเอียดในการวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ข้างต้น จะได้ทำการวิเคราะห์เรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

4.1 ปัญหาการที่สนุกเกอร์ถูกจัดให้เป็นการพนันตามบัญชี ข

พระราชบัญญัติในการพนัน พ.ศ. 2478 กำหนดว่าการเล่นการพนันเป็นการกระทำความผิดและกำหนดโทษของการเล่นการพนันไว้ โดยมาตรา 4 ได้แบ่งประเภทการพนันออกเป็น

2 ประเภท คือ การเล่นที่ห้ามขาดซึ่งห้ามมิให้อนุญาตจัดให้มีหรือเข้าเล่นหรือเข้าพนันในการเล่นอันระบุไว้ในบัญชี ก ท้ายพระราชบัญญัตินี้หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกันหรือการเล่นอันร้ายแรงอื่นอันใดซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมห้ามไว้ แต่เมื่อรัฐบาลพิจารณาเห็นว่า ณ สถานที่ใดสมควรจะอนุญาตภายใต้บังคับเงื่อนไขใด ๆ ให้มีการเล่นชนิดใดก็อนุญาตโดยออกพระราชกฤษฎีกา การเล่นห้ามขาดจึงแบ่งออกเป็น

1) การเล่นในบัญชี ก หมายถึง การเล่นที่ระบุตามบัญชีที่ท้ายพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478 รวม 28 ชนิดได้แก่ 1. หวย ก.ข. 2. โปป๋น 3. โปทำ 4. ถั่ว 5. แปะดเก๋า 6. จับปี่กี 7. ต่อแต้ม 8. เปี้ยโยกหรือคูคีหรืออีโง้ง 9. ไฟสามใบ 10. ไม้สามอัน 11. ซ้างงา 12. ไม้ดำไม้แดงหรือปลาดำ ปลาแดงหรืออีดำอีแดง 13. อีโปงครอบ 14. กำตัด 15. ไม้หมุนหรือม้าหมุน 16. หัวโคปรีอทายภาพ 17. การเล่นเกมหมาสัตว์ 18. บิลเลียดรู ดีฟี 19. โยนจิม 20. สี่เหลงลัก 21. ขลุกลูก 22. น้ำเต้า 23. ไฮโลว์ 24. อีก้อย 25. ปั้นแปะ 26. อีโปงซัด 27. บาคาร่าและ 28. slot machine

2) การเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกันกับบัญชี ก

3) การเล่นอันตรายร้ายแรงอื่นใดซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมห้ามไว้

การเล่นที่อนุญาตได้ คือ การเล่นอันระบุไว้ในบัญชี ข ท้ายพระราชบัญญัตินี้หรือการเล่นอันมีลักษณะคล้ายกันหรือการเล่นอื่นใดซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมไว้ การเล่นที่อนุญาตได้จึงสามารถแบ่งออกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1) การเล่นในบัญชี ข หมายถึงการเล่นที่ระบุตามบัญชี ข ท้ายพระราชบัญญัตินี้รวม 28 ชนิดได้แก่ 1. การเล่นเกมต่าง ๆ ซึ่งให้สัตว์ต่อสู้หรือแข่งขัน 2. วิ่งวู้คน 3. ชกมวยปล้ำ 4. แข่งเรือฟอง แข่งเรือลำ 5. ซึ่รูป 6. โยนห่วง 7. โยนสดางค์ หรือวัตถุใด ๆ ลงในภาชนะต่าง ๆ 8. ตกเบ็ด 9. จับสลากด้วยวิธีใด ๆ 10. ยิงเป้า 11. ปาหน้าคนปาหน้าสัตว์หรือสิ่งใด ๆ 12. เต้าข้ามแดง 13. หมากแฉว 14. หมากหัวแดง 15. Bingo 16. สลากกินแบ่ง 17. โตแต้ไลเซเตอร์ 18. สวีป 19. บุคเมกิ้ง 20. สลากต่างประเทศ 21. ไฟต่าง 22. ควด 23. บิลเลียด 24. ซ้องอ้อย 25. สปีทอย 26. สะบ้าซูด 27. ฟุตบอลโต๊ะและ 28. เครื่องเล่นไฟฟ้าจักรกลหรือสปริง

2) การเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการเล่นในบัญชี ข โดยการเล่นสนุกเกอร์ เป็นการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการเล่นบิลเลียด

3) การเล่นอื่นใดซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมไว้

เนื่องจากบิลเลียดถูกบัญญัติให้เป็นการเล่น ตามบัญชี ข หมายเลขที่ 23 และสนุกเกอร์ถูกจัดให้เป็นการเล่นลักษณะคล้ายกับการเล่นบิลเลียด ดังนั้นสนุกเกอร์จึงเป็นการเล่นการพนันตามบัญชี ข หมายเลขที่ 23 เช่นเดียวกับบิลเลียดซึ่งมีบทบัญญัติตามมาตรา 12 ให้ผู้จัดให้มีการเล่นผู้เข้า

เล่นหรือเข้าพนักสนุกเกอร์มีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ด้วยเหตุดังกล่าวผู้จัดให้มีการฝึกซ้อมสนุกเกอร์ เด็กหรือเยาวชนที่เข้าฝึกซ้อมตลอดจนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ส่งเสริม สนับสนุนช่วยเหลือให้ทำการฝึกซ้อมสนุกเกอร์ ก็อาจตกเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 ได้ นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวใน มาตรา 6 ได้บัญญัติว่า “ผู้ใดอยู่ในวงเล่นอันขัดต่อพระราชบัญญัตินี้หรือขัดต่อข้อความใน กฎกระทรวงหรือใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้เล่นเว้นแต่ ผู้ซึ่งเพียงอยู่ในงานรื่นเริงสาธารณะหรือในงานนักขัตฤกษ์หรือในที่สาธารณะ” ส่งผลให้เด็กหรือ เยาวชน บิดา มารดา หรือผู้ใช้อำนาจปกครองที่เข้าไปอยู่ในวงเล่นสนุกเกอร์ แม้จะมีวัตถุประสงค์เข้าไป เพื่อฝึกซ้อมสนุกเกอร์ ก็จะตกอยู่ภายใต้บทสันนิษฐานตามกฎหมายแล้วว่าเป็นผู้เล่นการพนันต้อง ถูกดำเนินคดีความผิดทางอาญาจากการที่สนุกเกอร์ซึ่งเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ถูกจัดให้เป็นการพนัน จึง เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนากีฬาสนุกเกอร์ในระดับเยาวชนอย่างยิ่ง ทั้งยังส่งผลต่อบิดา มารดา ผู้ปกครองเด็กหรือเยาวชนและผู้จัดสถานที่ให้มีการฝึกซ้อมสนุกเกอร์ อีกทั้งตามพระราชบัญญัติ คู่คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26 บัญญัติว่า ภายใต้งบบังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นไม่ว่าเด็ก ยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำความดังต่อไปนี้...(8) ใช้หรือยินยอมให้เด็กเล่นการพนันไม่ว่าชนิด ใดหรือเข้าไปในสถานที่การพนัน สถานที่ประเวณีหรือสถานที่ห้ามมิให้เด็กเข้า

โดยมีโทษของผู้ที่ฝ่าฝืนตามมาตรา 78 ว่า “ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามเดือนหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

เมื่อสนุกเกอร์ยังถูกกำหนดให้เป็นการพนันตามบัญชี ข หมายเลขที่ 23 นอกจากเด็กและ เยาวชนที่ฝึกซ้อมการเล่นสนุกเกอร์จะถูกดำเนินคดีฐานเป็นผู้เล่นการพนันตามพระราชบัญญัติการ พนัน พ.ศ. 2478 แล้ว บิดา มารดา ผู้ปกครองและผู้ที่มีสนับสนุนส่งเสริมให้เด็กหรือเยาวชนเหล่านั้น เล่นสนุกเกอร์ซึ่งถือว่าการเล่นพนันต้องถูกจับกุมดำเนินคดีและถูกฟ้องในความผิดฐานเป็นผู้ใช้ หรือยินยอมให้เด็กเล่นการพนันตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 และต้องรับ โทษตามมาตรา 78 นับเป็นอุปสรรคที่ขัดขวางต่อการฝึกซ้อมและการพัฒนากีฬาสนุกเกอร์ระดับ เยาวชนในอนาคตเป็นอย่างยิ่ง

เมื่อพิจารณาแนวคิดในการกำหนดความผิดอาญาซึ่งมีวิวัฒนาการเป็น 3 ช่วง คือ การใช้ เกณฑ์ทางศีลธรรมกำหนดว่าพฤติกรรมใดควรเป็นความผิดทางอาญา โดยใช้มาตราวัดทางศีลธรรม กำกับการกระทำอันเป็นการผิดศีลธรรมกับการกระทำอันเป็นความผิดตามกฎหมายเป็นเรื่องเดียวกัน เช่นการฆ่าผู้อื่น การลักทรัพย์ การใช้เกณฑ์ทางสังคมมองการกระทำผิดคือการทำผิดคือการเป็น อาชญากรนั้นพิจารณาจากการกระทำให้สังคมเสียหายและการใช้เกณฑ์ทางกฎหมายโดยฝ่าย นิติบัญญัติเข้ามาเป็นตัวแทนในการออกกฎหมาย การที่พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 บัญญัติ

ให้สนุกเกอร์เป็นการพนันตามบัญชี ข หมายเลขที่ 23 มุ่งเน้นพิจารณาไปที่ความสงบเรียบร้อยของสังคม โดยฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้กำหนดฐานความผิดและบทลงโทษเพื่อไม่ให้กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมความผิดดังกล่าวทั้งการเล่นสนุกเกอร์เป็นการกระทำที่เป็นความผิดทางอาญาก็มิใช่เป็นการกระทำที่เป็นความผิดในตัวเอง (mala in se) เพราะสนุกเกอร์เป็นกีฬาประเภทหนึ่งผู้เล่นสนุกเกอร์มิใช่เป็นผู้มีพฤติกรรมที่เลวร้ายหรือขัดต่อศีลธรรม (immoral) แต่การเล่นสนุกเกอร์เป็นการกระทำที่เป็นความผิดเพราะมีกฎหมายห้าม (mala prohibita) เป็นความผิดที่ไม่สามารถมองเห็นหรือรู้สึกถึงชั่วร้ายในตัวเองแต่ที่เป็นความผิดก็เพราะกระทำในสิ่งที่กฎหมายห้ามเป็นการบัญญัติกฎหมายขึ้นด้วยเหตุผลทางเทคนิค (Technical reason) โดยการกระทำดังกล่าวอาจไม่เป็นความผิดศีลธรรม

การจะจัดให้การพนันใดเป็นความผิดในทางกฎหมายหรือไม่จำเป็นต้องนำเอาแนวคิดทางด้านอาชญาวิทยามาพิจารณาประกอบ คือ อาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหายเป็นอาชญากรรมที่ไม่มีเหยื่อหรือผู้เสียหายเพราะผู้กระทำความผิดตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเองกล่าวคือผู้กระทำความผิดเป็นอาชญากรและเป็นเหยื่อไปพร้อมกันหรืออาจเรียกว่าอาชญากรรมที่ตนยินยอม (consensual crime) การเล่นสนุกเกอร์ผู้ที่ร่วมเล่นทุกคนตกลงที่จะเข้าร่วมเล่นด้วยตนเอง ผู้ที่เล่นสนุกเกอร์จึงเป็นทั้งอาชญากรและผู้เสียหายในเวลาเดียวกัน อันนำไปสู่การเล่นพนันในลักษณะเช่นไม่เป็นที่ผิดกฎหมายในบางประเทศ เช่น กัมพูชา สิงคโปร์ และสหรัฐอเมริกาบางรัฐ สอดคล้องกับทฤษฎีการพนันแนวหน้านิยม ซึ่งได้รับอิทธิพลแนวคิดการพนันในเชิงบวกว่าการพนันเป็นกิจกรรมยามว่างที่ถูกกฎหมาย ซึ่งการเล่นสนุกเกอร์ก็ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมในยามว่างเช่นกัน E.C. Deverux ค้นพบว่าการเล่นพนันไม่ใช่วุฒิสภาที่เลวร้ายจนต้องกำจัดให้หมดสิ้นไปจากสังคม แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ใช่วุฒิสภาโดยธรรมชาติของมนุษย์ ไม่จำเป็นต้องกำกับดูแลอันมีความสัมพันธ์กับแนวคิดการออกใบอนุญาต Richard Epstein ให้ความเห็นเกี่ยวกับ “อำนาจใบอนุญาต” ว่าเป็น “อำนาจมหาศาลของรัฐ” ใบอนุญาตเป็นรูปแบบหนึ่งของการดำเนินงานของหน่วยงาน ฝ่ายที่ได้รับการควบคุมจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งในใบอนุญาตมิเช่นนั้นอาจมีการลงโทษ จึงควรมีการควบคุมกิจกรรมการเล่นด้วยการออกใบอนุญาตเพราะกว่าที่จะบัญญัติให้การเล่นดังกล่าวเป็นความผิดแต่เพียงประการเดียวและเมื่อประมวลแนวคิดการจำแนกการพนันโดยการใช้ทักษะและโอกาส ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เล่นกับเกม รูปแบบการพนันที่ปรากฏจะจำแนกรูปแบบได้เป็น เกมที่ใช้ทักษะ เกมที่ใช้โอกาสและการเดิมพัน

Roger Caillious นักสังคมวิทยาจากฝรั่งเศสได้แบ่งแยกการพนันออกเป็น 2 ประเภท

- การพนันที่เป็นการแข่งขัน (competition)

กิจกรรมที่ใช้ความสามารถผู้แข่งขันในการเอาชนะอุปสรรคหรือคู่ต่อสู้ เรียกได้ว่าเป็น การพนันที่ใช้ทักษะของผู้เล่น การฝึกฝนได้ถูกนำมาเชื่อมโยงกับทักษะทางกายภาพ ปัจจุบัน กิจกรรมที่มีลักษณะเช่นนี้ไม่ถูกจัดเป็นประเภทหนึ่งของการพนันเนื่องจาก “การพนัน” คือโอกาส อันเป็นการสุ่มการคาดเดาไม่ได้และเป็นอิสระจากลำดับความสามารถของผู้เล่น ผลลัพธ์ขึ้นอยู่กับ ระดับความสามารถของผู้เล่นเช่น การแข่งขันกีฬา ทั้งหมดเกิด โดยการควบคุมของผู้เล่น ไม่มี องค์ประกอบเกี่ยวข้องกับการสุ่มหรือการเดา

- การพนันที่ใช้โอกาส (chance)

การพนันประเภทนี้ การแพ้ชนะเป็นผลจากโอกาสแต่เพียงอย่างเดียว การเล่นพนันที่ ใช้โอกาสเป็นองค์ประกอบพื้นฐานผู้เล่นไม่สามารถควบคุมผลที่เกิดขึ้นได้ผลที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นเรื่อง ของความน่าจะเป็นไม่สามารถทำให้ผู้เล่นมีโอกาสชนะมากขึ้นโดยอาศัยความรู้หรือทักษะการ กระทำของผู้เล่นไม่มีผลต่อเกมแต่อย่างใด

- การเดินพัน (Betting)

การเดินพัน หมายถึง การทายผลลัพธ์ของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น มีความแตกต่างกลับ เกมแห่งโอกาสเพราะเกมส์แห่งโอกาสใช้เพียงการเล่นเท่านั้นการตัดสินใจแพ้ชนะมีโอกาสเป็น ส่วนประกอบเพียงอย่างเดียวรายการเดิมพันต้องใช้ทักษะในการคิดวิเคราะห์เป็นองค์ประกอบด้วย

การเล่นสนุกเกอร์ ผู้เล่น ต้องทำการฝึกฝนฝึกซ้อมเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะในการเล่น ของผู้เล่นให้เหนือกว่าผู้เล่นอื่น อันนำไปสู่ผลการแพ้ชนะ การเล่นสนุกเกอร์ไม่ได้ใช้โอกาสเป็นข้อ ตัดสินการแพ้ชนะ ไม่ได้ใช้การส่งหรือการคาดเดา ผลการเล่นจึงขึ้นอยู่กับระดับความสามารถและ ทักษะของผู้เล่น สนุกเกอร์จึงจัดเป็นกีฬาประเภทหนึ่งเช่นเดียวกับฟุตบอล บาสเก็ตบอล และ วอลเลย์บอล การแข่งขันหรือการเล่นสนุกเกอร์จึงไม่ควรถูกจัดให้เป็นประเภทหนึ่งของการพนัน แต่หากมีการนำผลการแข่งขันสนุกเกอร์หรือการเล่นสนุกเกอร์ไปใช้ในการทายผลลัพธ์ของ เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น จึงเป็นการเดิมพันซึ่งรัฐควรเข้าไปควบคุมในส่วนนี้เช่น กำหนดหลักเกณฑ์ การออกใบอนุญาตให้มีการทายผลการแข่งขัน

ในประการต่อไปจะได้พิจารณากฎหมายเกี่ยวกับการพนันในต่างประเทศ โดย ประเทศอังกฤษมีพระราชบัญญัติการพนัน ค.ศ.2005 (Gaming Act 2005) บัญญัติความหมายของ” การพนัน”ไว้ในมาตรา 3 โดยการพนันหมายถึงกิจกรรม 3 ประเภท คือ

1) เกมพนัน(gaming) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ เกมพนันแล้วเกมแห่งโอกาส (Gaming and game of chance) คือเกมที่เกี่ยวข้องกับโอกาสและทักษะ แต่ทั้งนี้ไม่รวมกีฬา คาสีโน (Casino) และเกมที่มีโอกาสเท่ากัน (Equal chance gaming)

2) การเดิมพัน (Betting) แบ่งออกเป็น การเดิมพันทั่วไป การแข่งขันชิงรางวัล และการเดิมพันแบบผู้ชนะได้เงินกองกลางทั้งหมด

3) ลอตเตอรี่ (Lottery) แบ่งออกเป็นลอตเตอรี่พื้นฐานและลอตเตอรี่ชิงซ้อน

เห็นได้ว่าประเทศอังกฤษได้แบ่งประเภทการพนันที่มีการใช้โอกาส ทักษะ และการเดิมพัน แต่ก็มีได้รวมการแข่งขันกีฬาไว้ในประเภทใดของการพนัน นิวซีแลนด์ มีพระราชบัญญัติการพนัน ค.ศ.2003 ให้คำนิยาม”การพนัน”หมายถึงการจ่ายหรือการวางเดิมพัน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมกับผลลัพธ์บางสิ่ง ซึ่งการหาผู้ชนะที่จะได้เงินจากผลลัพธ์ขึ้นอยู่กับ โอกาสทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้รวมถึงรายการส่งเสริมการขาย เจ้ามือรับแทง การเดิมพัน การจ่ายเงินหรือจะเดิมพันในผลการแข่งขัน จากคำนิยามดังกล่าวการจับว่าการเล่นใดเป็นการพนัน ถูเกมที่ตัดสินด้วยโอกาส เป็นข้อสาระสำคัญ ไม่จัดให้กีฬาจึงเป็นเกมที่ใช้ทักษะในการตัดสินเป็นการพนัน แต่ผลของการแข่งขันกีฬาถูกใช้ในการเดิมพันซึ่งเป็นการเล่นพนันอีกลักษณะหนึ่ง

สาธารณรัฐสิงคโปร์ มีกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมพิจารณาการพนัน ได้แก่ Common Gaming House Act, Betting Act และ Casino Control Act โดยมีได้มีกานินยามความหมายของการพนัน เพียงนิยามอธิบายกิจกรรมซึ่งถูกควบคุมเท่านั้น สามารถจำแนกประเภทการพนันได้ดังนี้ เกมพนัน (Gamming) หมายถึง การเล่นเกมที่ใช้โอกาส หรือโอกาสและทักษะที่หลากหลาย ลอตเตอรี่ (Lottery) เจ้ามือรับแทง (Bookmaker) คาสิโน (Casino) เครื่องเล่นเกม (gaming machine) จะเห็นได้ว่ากฎหมายของสาธารณรัฐสิงคโปร์ มิได้กำหนดให้การแข่งขันกีฬาหรือเกมที่ใช้ทักษะในการตัดสินผลแพ้ชนะอย่างสนุกเกอร์เป็นประเภทของการพนันเช่นกัน

สำหรับแนวคิดในการควบคุมการพนันในต่างประเทศ ประเทศอังกฤษกำหนดให้มีใบอนุญาตสำหรับการจัดการเดิมพันซึ่งมักเกิดขึ้นกับการแข่งขัน ส่วนนิวซีแลนด์มีพระราชบัญญัติการแข่งขัน ค.ศ. 2009 กำหนดกรอบกำกับดูแลการพนันและการพนันกีฬา โดยคณะกรรมการการแข่งขันนิวซีแลนด์กำหนดมาตรฐานให้กับสโมสรและข้อกำหนดเกี่ยวกับการแข่งขัน ปฏิทินการแข่งขันและการเดิมพัน สำหรับสาธารณรัฐสิงคโปร์การพนันในสาธารณรัฐสิงคโปร์แทบทุกประเภทถูกห้ามเด็ดขาด รวมทั้งการวางเดิมพันหรือการเดิมพันในการแข่งม้าและการแข่งกีฬาอื่น เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นจากรัฐบาลสิงคโปร์ การเดิมพันกีฬาเป็นกิจกรรมที่ดำเนินโดย Singapore Pools (Private) Limited (SPPL) ซึ่งอยู่ในความดูแลของ Tote Board ก่อตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1998 (พ.ศ. 2541) เป็นคณะกรรมการตามกฎหมายของกระทรวงการคลัง โดยให้บริการเดิมพันกีฬา เดิมพันการแข่งม้า จึงเห็นได้ว่า การพนันที่เกี่ยวกับการเดิมพันผลการแข่งขันกีฬาให้ต่างประเทศมักใช้แนวทางในการควบคุมโดยการมีใบอนุญาตหรือในรูปแบบมีคณะกรรมการซึ่งรัฐเป็นผู้กำกับดูแล

มาเป็นผู้ให้บริการในการเติมฟันผลการแข่งขันกีฬาเสียเองซึ่งเห็นว่าสามารถนำมาปรับใช้เป็นแนวทางในการควบคุมการเติมฟันกีฬาสนุกเกอร์

จากการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด ผู้ศึกษาขอเสนอความเห็นว่าเป็นเนื่องจากสนุกเกอร์เป็นกีฬาประเภทหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมถล่มทลายอย่างแพร่หลายทั้งในประเทศไทยและทั่วโลก ทั้งเป็นการแข่งขันที่ใช้ทักษะของผู้เล่นที่มีผลต่อการแพ้ชนะการแข่งขัน สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช 2478 โดยมีให้กีฬาสนุกเกอร์ถูกจัดเป็นการพนันไม่ว่าในประเภทใด ส่วนหากจะมีการนำผลการแข่งขันสนุกเกอร์ไปใช้ในการพนันประเภทการเติมฟันก็อาจจัดให้มีการควบคุมโดยมีการแก้ไขพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช 2478 ว่าการนำผลการแข่งขันกีฬามาใช้เล่นการพนันจะต้องห้ามโดยเด็ดขาดหรืออาจกำหนดแนวทางในการควบคุมโดยกำหนดให้การเติมฟันผลการแข่งขันกีฬาต้องไปปรับใบอนุญาต โดยใบอนุญาตนี้ก็ต้องดำเนินการผ่านคณะกรรมการหรือองค์กรที่รัฐจัดตั้งขึ้นเท่านั้น

4.2 ปัญหาการตีความหมายของ “เด็กที่ประพฤติไม่สมควร” ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก

นักกีฬาสนุกเกอร์ในระดับเยาวชนจำเป็นต้องได้รับการฝึกซ้อมอยู่เสมอ โดยได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องและอาจพบอุปสรรคจากการตีความกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาตรา 4 ได้บัญญัตินิยามศัพท์ ได้บัญญัตินิยามศัพท์กำหนด ได้บัญญัตินิยามศัพท์กำหนดความหมายเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด หมายความว่าที่ประพฤติตนให้สมควรเด็กที่ประกอบอาชีพหรือคบหาสมาคมกับบุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมเพื่อชักนำไปในทางเสียหาย ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลังจากนั้นได้มีกฎกระทรวงกำหนดเด็กเสี่ยงต่อการกระทำความผิด พ.ศ.2549 ใช้บังคับดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เด็กที่ประพฤติตนให้สมควร ได้แก่เด็กที่มีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) ประพฤติตนเกรหรือข่มเหงรังแกผู้อื่น
- (2) มั่วสุมในลักษณะที่ก่อความเดือดร้อนรำคาญผู้อื่น
- (3) เล่นการพนัน หรือ มั่วสุมในการพนัน
- (4) เสพสุรา สูบบุหรี่ยี่ เสพยาเสพติดให้โทษ หรือของมีนเมาอย่างอื่น เข้าไปในสถานที่เฉพาะ เพื่อการจำหน่ายหรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

- (5) เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
- (6) ซื้อหรือขายบริการทางเพศ เข้าไปในสถานการค้าประเวณีหรือเกี่ยวกับการค้าประเวณีตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
- (7) ประพฤติตนไปในทำนองซู้สาวหรือส่อไปในทางลามกอนาจารในที่สาธารณะ
- (8) ต่อด้านหรือทำทนายคำสั่งสอนของผู้ปกครองจนผู้ปกครองไม่อาจอบรมสั่งสอนได้
- (9) ไม่เข้าเรียนใน โรงเรียนหรือสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษภาคบังคับ

ข้อ 2 เด็กที่ประกอบอาชีพที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีได้แก่เด็กที่ประกอบอาชีพ ดังต่อไปนี้

- (1) ขอดานหรือกระทำการส่อไปในทางขอดาน โดยลำพังหรือโดยมีผู้บังคับ ชักนำ ยุยง หรือส่งเสริม หรือ
- (2) ประกอบอาชีพ หรือ การทำกราดใจ ๆ อันเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือขัดต่อศีลธรรมอันดี

ข้อ 3 เด็กที่คบหาสมาคม ถ้าบุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมาย หรือขัดต่อศีลธรรมอันดี ได้แก่เด็กที่คบหาสมาคมกับบุคคล ดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลหรือกลุ่มคนที่รวมตัวกันมั่วสุม เพื่อก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นหรือการกระทำการอันขัดต่อกฎหมาย หรือศีลธรรมอันดี หรือ
- (2) บุคคลที่ประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี

ข้อ 4 เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อาจนำไปในทางเสียหาย ได้แก่ เด็กที่อยู่ในกลุ่มสภาพแวดล้อม หรือสถานที่ดังต่อไปนี้

- (1) อาศัยอยู่กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษหรือให้บริการทางเพศ
- (2) เปร้อนไปตามสถานที่ต่าง ๆ โดยไม่มีที่พักอาศัยเป็นหลักแหล่งแน่นอน หรือ
- (3) ถูกทอดทิ้งหรือถูกปล่อยปละละเลยให้อยู่ในสภาพแวดล้อมอันอาจชักนำไปในทางเสียหาย

ตามบทนิยามศัพท์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 4 ได้กำหนดความหมายเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดประเภทหนึ่งว่าหมายถึง เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร ส่วนมาตรา 26(3) บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใด บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร หรือน่าจะทำให้เด็กมีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิด ซึ่งตามองค์ประกอบความผิดของมาตรา 26(3) เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรกับเด็กที่มีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำความผิด

น่าจะมีความหมายที่แตกต่างแยกออกจากกันได้ แต่เมื่อกฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำคามผิด ในข้อ 1 คือ เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร จึงอาจสรุปได้ว่าเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร เป็นส่วนหนึ่งหรือประเภทหนึ่งของเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำคามผิด แต่ทั้งนี้ก็ไม่สามารถแยกความหมายให้ออกจากกันได้อย่างชัดเจนและบทบัญญัติของกฎกระทรวงกำหนดเด็กเสี่ยงต่อการกระทำคามผิด พ.ศ. 2549 ดังกล่าวข้างต้นได้ในความหมายของเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรไว้ค่อนข้างหลากหลายและกว้างขวาง เป็นเหตุให้เกิดความไม่ชัดเจนในการบังคับใช้ ทำให้เกิดปัญหาการตีความประพุดติอย่างไรจึงเป็นเด็กที่มีความประพฤติไม่สมควรจึงมีความจำเป็นต้องตีความและเป็นดุลพินิจของผู้บังคับใช้กฎหมาย โดยการใช้ดุลพินิจนี้ก็ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง สภาพแวดล้อมทางสังคม ทัศนคติของปัจเจกบุคคล ทำให้เกิดข้อแตกต่างในการตีความที่เคยพบปัญหา กรณีของร้านอินเทอร์เน็ตตามมาตรา 26(3) กฎหมายได้กำหนดไว้ว่าภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้กระทำการใดดังต่อไปนี้ (3) บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร หรือน่าจะทำให้เด็กเสี่ยงต่อการกระทำผิด จากบทบัญญัติที่กล่าวข้างต้นต้องมีการตีความถึงเด็กที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำคามผิดซึ่งเป็นกรณีเข้าไปเล่นเกมในอินเทอร์เน็ตต้องมีพฤติการณ์หรือลักษณะของการกระทำอย่างไร การที่เจ้าของร้านอินเทอร์เน็ต ยินยอมปล่อยให้เด็กเล่นเกมจะมีความผิดหรือไม่ ถึงแม้ว่าตามพระราชกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำคามผิด พ.ศ. 2549 จะได้กำหนดความหมายของคำว่า เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรไว้ แต่การที่กฎหมายบัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้โดยกว้างทำให้เกิดปัญหาในการตีความตามมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กซึ่งกฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ตามกำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกฎกระทรวงยังไม่มีมีความชัดเจนแน่นอนว่าการปล่อยให้เด็กเล่นเกมเวลาใดถึงเรียกว่าประพฤติตนที่ไม่สมควร จึงต้องมีการตีความ เนื่องจากก่อนมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ประเทศไทยใช้ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2515 ข้อที่ 20 ประกอบกฎกระทรวงตามประกาศของคณะปฏิวัติ แต่เมื่อพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กมีการใช้บังคับแล้ว ทำให้ต้องยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติจึงเป็นเหตุให้กฎกระทรวงที่ออกตามคณะปฏิวัติต้องถูกยกเลิกไปด้วยจึงทำให้ปัญหาคำว่าประพฤติตนไม่สมควรตามประกาศคณะปฏิวัติซึ่งให้ความหมายว่าเที่ยวเตร่กลางคืนเวลา 22:00 - 14:00 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองจึงถูกยกเลิกไปด้วยจึงทำให้เกิดปัญหาการตีความดังตัวอย่างคำพิพากษาศาลฎีกา ดังต่อไปนี้

1) แม้ขณะเกิดเหตุมีกฎกระทรวง (พ.ศ.2515) ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2515 กำหนดว่า การประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย คือ การประพฤติตนดังต่อไปนี้ (9) เที่ยวเตร่ในเวลากลางคืนระหว่างเวลา 22:00 น. ถึงเวลา 04:00 น. ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ยังมีผลบังคับใช้จึงทำให้การเที่ยวเตร่ใน

กลางคืนหลัง 22:00 น ของ ท. ,ป. ,ธ.และส. เป็นการประพฤตินไม่สมควร อันมีผลสืบเนื่องทำให้ จำเลยซึ่งเป็นผู้เฝ้าร้านเกมส์ในขณะเกิดเหตุ เป็นผู้กระทำความผิดฐานชกจู๋ ส่งเสริม หรือยินยอมให้ เด็กประพฤตินไม่สมควรตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26(3) มีผลบังคับใช้ อยู่ก็ตาม แต่ระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้น ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการ กระทำผิดพ.ศ.2549 โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 4 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ใช้บังคับแทนแล้ว ซึ่งกฎกระทรวงดังกล่าวไม่ได้กำหนดว่า กรณีเด็กที่เที่ยวเตร่ในเวลา กลางคืนระหว่างเวลา 22:00 น ถึงเวลา 4:00 น ของวันรุ่งขึ้นเป็นการประพฤตินไม่สมควร จึงเป็น กรณีที่กฎกระทรวงฉบับใหม่ยกเลิกกฎกระทรวงฉบับเดิมทั้งฉบับถือได้ว่าบทบัญญัติของกฎหมายที่ บัญญัติในภายหลังการกระทำดังกล่าวนั้น ไม่มีความผิดอีกต่อไปจำเลยจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1200/2554)

2) การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26(3) จำต้องได้ความว่าเด็กถูกบังคับ ชูเชิญ ชกจู๋ ส่งเสริมหรือยินยอมนั้นประพฤตินไม่สมควร ซึ่งเด็ก ประพฤตินไม่สมควรตามกฎหมายดังกล่าวมิได้นิยามไว้ ศาลฎีกาเห็นว่าหมายถึงเด็กประพฤติน ไม่สมควรแก่วัยของเด็กในขณะนั้น ๆ การที่จำเลยซึ่งเป็นเจ้าของร้านอินเทอร์เน็ตและเกมส์ยินยอม ให้ อ.อายุ 17 ปีเศษ เล่นเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์ในร้านจำเลยโดยได้รับค่าบริการในเวลากลางวัน แม้ไม่ปรากฏว่าเป็นการเปิดภาคเรียนก็ไม่ใช่เป็นการประพฤตินไม่สมควรแก่วัยแต่อย่างใด การตีความกฎหมายที่มีโทษทางอาญาจะต้องตีความเคร่งครัด ไม่อาจตีความขยายให้เป็นผลร้ายแก่ จำเลยทั้งเป็นการตีความให้กฎหมายขัดกับสิทธิเสรีภาพของเด็กจนเกินไป มิฉะนั้นแล้วหากผู้ใดให้ เด็กเล่นเกมคอมพิวเตอร์ออนไลน์ไม่ว่าอยู่ที่ใดก็จะเป็นความผิดได้การกระทำของจำเลยไม่เป็น ความผิดตามมาตรา 26(3) (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6860/2555)

3) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 บัญญัติว่า ภายใต้งบบังคับบทบัญญัติแห่ง กฎหมายอื่นไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้...(8) ใช้หรือยินยอมให้ เด็กเล่นการพนันไม่ว่าชนิดใดหรือเข้าไปในสถานที่เล่นการพนัน สถานที่ค้าประเวณีหรือสถานที่ที่ ห้ามมิให้เด็กเข้าประกอบด้วยเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้เด็กได้รับการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และมีพัฒนาการที่เหมาะสม อันเป็นการส่งเสริมความมั่นคงของครอบครัว รวมทั้ง ป้องกันมิให้เด็กถูกทารุณกรรม ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบหรือถูกเลือก ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ทั้งกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ข้อ 12(2) กำหนดวันเวลาและเงื่อนไขให้เด็กเข้าไปให้บริการร้านวี ดิโอทัศน์ก็เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสวัสดิภาพ ของเด็กมิให้เข้าไปอยู่ในสถานที่อันอาจชักนำไป ในทางเสียหาย โดยเล็งเห็นว่าเวลาดังกล่าวเป็นเวลา que เด็กควรจะเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนหรือ

สถานศึกษาเพื่อศึกษาหาความรู้พัฒนาตนเองในด้านการเรียน ให้เด็กมีการเจริญเติบโตและพัฒนาการให้สมวัย เพื่อเป็นพลเมืองดีมีอนาคตเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป การที่จำเลยซึ่งเป็นเจ้าของร้านเกมอยู่ในบังคับกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้นได้ปล่อยให้เด็กซึ่งมิใช่บุคคลภายในครอบครัวของจำเลยเข้าไปในร้านในเวลาที่ถูกหมายกำหนดห้ามแม้เด็กจะอยู่บริเวณหน้าจอคอมพิวเตอร์เพื่อรอที่จะเล่นเกมแต่ยังไม่ได้ใช้บริการเล่นเกมหรือยังไม่ได้จ่ายเงินเพื่อซื้อบริการก็ตามการกระทำของจำเลยก็เป็นความผิดตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวแล้ว (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9647/2557)

จากกรณีทั้งสามเรื่อง ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 12000/2554 เป็นบทบัญญัติการตีความ การเกิดช่องว่างเรื่องระยะเวลา เรื่องการเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืนระหว่าง 22:00 นาฬิกา ถึง 04:00 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น หลังจากประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2515 ถูกยกเลิกและมีการบังคับใช้กฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ.2549 ซึ่งกฎกระทรวงมิได้กำหนดเวลาดังกล่าวไว้ สำหรับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6860/2555 ปัญหาการตีความว่าในเวลากลางวันและไม่ปรากฏว่าเป็นเวลาเปิดภาคเรียนเป็นการประพฤตินไม่สมควรแก่วัยของเด็กในขณะนั้นหรือไม่ ส่วนคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9647/2557 เป็นปัญหาการตีความตามมาตรา 26(8) ในเรื่องยินยอมให้เด็ก...เข้าไปในสถานที่...ที่ห้ามมิให้เด็กเข้า คือร้านวิดีโอทัศนในช่วงเวลาที่เด็กควรเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนหรือสถานศึกษา เป็นการปล่อยให้เด็กยินยอมให้เด็กเข้าไปในสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหาย แม้ว่าเด็กยังไม่ได้เล่นเกมหรือจ่ายเงินเพื่อซื้อบริการ

จากคำพิพากษาศาลฎีกาทั้งสามเรื่องดังกล่าวศาลต้องใช้ดุลยพินิจในการตีความเพื่อที่จะวินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26(3) หรือมาตรา 26(8) หรือไม่ก็สืบเนื่องมาจากความไม่ชัดเจนของการให้ความหมายที่ไม่ชัดเจนของคำว่าเด็กที่ประพฤตินไม่สมควร อันจะถือว่าเป็นเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดโดยให้ความหมายเด็กที่ประพฤตินไม่สมควร ค่อนข้างกว้างเป็นเหตุให้เกิดข้อโต้แย้งว่าการกระทำใดเป็นการประพฤตินไม่สมควร ดังนั้นการที่เด็กหรือเยาวชนเข้าไปฝึกซ้อมการเล่นสนุกเกอร์เพื่อพัฒนาเป็นนักกีฬาหรือเพื่อเข้าแข่งขัน ย่อมต้องถูกตีความว่าเป็นการประพฤตินไม่สมควรและเป็นเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดตามมาตรา ผู้ปกครอง หรือผู้สนับสนุนให้เด็กหรือเยาวชนเล่นสนุกเกอร์ ย่อมเป็นผู้ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤตินไม่สมควร อาจถูกดำเนินคดีแล้วต้องรับโทษตามมาตรา 78 ซึ่งส่งผลต่อการเป็นอุปสรรคในการพัฒนานักกีฬาสนุกเกอร์ระดับเยาวชนของประเทศไทย

เนื่องจากการเล่นสนุกเกอร์ในปัจจุบันจัดว่าเป็นกีฬาชนิดหนึ่ง ทั้งมิใช่การกระทำที่เป็นความผิดในตัวเอง (mala in se) เนื่องจากมิใช่พฤติกรรมที่สังคมเห็นว่าร้ายแรงและไม่อาจจะรับได้ แต่เป็นการกระทำที่ผิดเพราะมีกฎหมายห้าม (mala prohibita) คือไม่สามารถมองเป็นความชั่วร้ายในตัวเอง เมื่อพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุในการทำความผิดของเด็กและเยาวชน กลุ่มทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุในการทำความผิดคือ ทฤษฎีเจตจำนงอิสระ (Free will theory) เป็นทฤษฎีที่เชื่อว่า มนุษย์โดยธรรมชาติเป็นผู้ที่มีเหตุผล (Rational) แต่ขณะเดียวกันก็ยึดถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง (Utilitarian) และยึดมั่นในเรื่องสุขนิยม (Hedonistic) ดังนั้นเมื่อมนุษย์มีเหตุผลมนุษย์จึงมีเจตจำนงอิสระ (Free will) ด้วยเหตุนี้การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับทางเลือกที่หน้าหน้าระหว่างความสุขหรือประโยชน์ที่จะได้รับกับความทุกข์หรือผลร้ายที่จะตามมา มนุษย์ทุกคนย่อมประสงค์แสวงหาความสุขและหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด (Seek pleasure, avoid pain) เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่เด็กหรือเยาวชนเล่นและฝึกซ้อมสนุกเกอร์ ก็เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับหรือการได้เป็นนักกีฬาได้รับรางวัลจากการแข่งขันและชื่อเสียง ตลอดจนรายได้ในการเลี้ยงชีพ โดยซึ่งหน้าหนักถึงผลร้ายที่อาจต้องถูกดำเนินคดีอาญาแล้วเห็นได้เหตุแห่งการทำความผิดเนื่องจากกฎหมายบัญญัติให้สนุกเกอร์เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 และการให้ความหมายของคำว่า เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรไม่ชัดเจนเกิดการตีความที่อาจครอบคลุมให้การฝึกซ้อมเป็นการประพฤติตนที่ไม่สมควรได้ หากมีการแก้ไขในส่วนของความหมายของคำว่าเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรให้ชัดเจนเกิดการตีความได้น้อยและไม่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬาทุกชนิดย่อมส่งผลดีต่อการพัฒนานักกีฬาสนุกเกอร์ของเด็กหรือเยาวชน

นอกจากนี้หากพิจารณากลุ่มคดีที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุในการทำความผิดของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน คือ กฎการเลียนแบบ (Theory of imitation) โดยผู้ก่อตั้งคือ การ์เบรียล ทาร์ด (Gabriel Tard) อธิบายไว้ว่า พฤติกรรมการเลียนแบบ มาถึงการเลียนแบบพฤติกรรม การเลียนแบบ หมายถึง การเลียนแบบพฤติกรรมและค่านิยมทางสังคม โดยเกิดจากการพบเห็น เรียนรู้ จดจำ นำมาปฏิบัติตามด้วยเหตุนี้ ทาร์ดจึงเชื่อว่าอาชญากรก่ออาชญากรรมได้เพราะเคยรู้เห็นการกระทำที่เป็นอาชญากรรมมาก่อน แล้วเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมนั้นในเวลาต่อมา เมื่อนำมาวิเคราะห์กับพฤติกรรมการฝึกซ้อมและเล่นสนุกเกอร์ของเด็กและเยาวชนที่อาจถือว่าเป็นความผิดอาญา และเป็นการประพฤติตนที่ไม่สมควร เนื่องจากสนุกเกอร์เป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีความนิยมเล่นแพร่หลายไปทั่วโลกประเทศไทยมีนักสนุกเกอร์ระดับโลกหลายคนสามารถแข่งขันชนะเลิศได้รับเงินรางวัล อีกทั้งยังมีในระดับเยาวชนที่มีชื่อเสียงชนะเลิศการแข่งขันระดับโลกอย่างต่อเนื่อง ย่อมส่งผลให้เกิดค่านิยมทางสังคมและเป็นพฤติกรรมที่เด็กและเยาวชนในรุ่นต่อมาต้องการประสบความสำเร็จในลักษณะอย่างเดียวกัน จึงเกิดการเลียนแบบและต้องการเล่นสนุกเกอร์

ต้องการพัฒนาและฝึกซ้อมการเล่นสนุกเกอร์ การกระทำดังกล่าวเป็นเพียงความผิดซึ่งเกิดการที่กฎหมายห้ามกระทำเท่านั้น ทั้งปัจจุบันการกระทำดังกล่าวก็เป็นการเล่นกีฬาชนิดหนึ่งเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนานักกีฬาในทุกระดับและรวมทั้งในระดับเยาวชน ได้มีการฝึกซ้อมที่ไม่ติดขัดหรือถูกต้องตามด้วยบทบัญญัติกฎหมาย ควรให้มีการระบุความหมายของคำว่า เด็กประพฤตินไม่สมควรให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

เพื่อให้การวิเคราะห์ได้ครอบคลุมในทุกด้าน จึงต้องพิจารณามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กในต่างประเทศด้วย อาทิ ประเทศสหราชอาณาจักร พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กของสหราชอาณาจักร ส่งเสริมสิทธิเด็กโดยคำนึงถึงสถานภาพของเด็กต้องได้รับการปกป้องคุ้มครอง มาตรการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กของสหราชอาณาจักรให้ความสำคัญต่อสวัสดิภาพเด็กหลีกเลี่ยงการใช้อำนาจศาลในการแทรกแซงปัญหาระหว่างพ่อแม่และเด็ก ดังนี้เด็กจึงได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนาในทุกด้านด้วยการคำนึงถึงสถานภาพของเด็กแต่ละคนการพัฒนาด้านกีฬาของเด็กจึงได้รับการปกป้องและส่งเสริมในประเทศออสเตรเลีย มลรัฐนิวเซาท์เวลส์ มีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก คือ Children (Care and Protection) Act 1987 กำหนดให้ความคุ้มครองเด็กซึ่งจำเป็นต้องได้รับการดูแลและช่วยเหลือ เพื่อเด็กจะมีพัฒนาการและเจริญเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ เด็กย่อมได้รับการส่งเสริมให้มีพัฒนาการเหมาะสมกับวัยในทุกด้าน ตลอดจนได้รับการส่งเสริมตามความสนใจของเด็กแต่ละคน เช่น ด้านกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาสนุกเกอร์

จากที่ได้ศึกษาวิเคราะห์พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ. 2549 ผู้ศึกษาข้อเสนอความเห็นว่าการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 4 ในส่วนของคำนิยามศัพท์ คำว่า เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด และกฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ. 2549 ข้อ 1 เด็กที่ประพฤตินไม่สมควรให้มีความหมายชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดการใช้ดุลพินิจในการตีความ โดยเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดและเด็กที่ประพฤตินไม่สมควร ไม่รวมถึงเด็กที่มีการฝึกซ้อมหรือมีการรวมกลุ่มเพื่อฝึกซ้อมการเล่นกีฬาสนุกเกอร์หรือกีฬาชนิดอื่นที่มีลักษณะการเล่นที่ใกล้เคียงกัน

4.3 ปัญหาความรับผิดชอบบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3)

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3) บัญญัติว่า ภายใต้งบบังคับแห่งกฎหมายอื่นไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้...(3) บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤตินไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการ

กระทำความผิด หากผู้ใดฝ่าฝืนต้องรับโทษตามมาตรา 78 จำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

เพื่อพิจารณาตามมาตรา 26 (3) สามารถแยกลักษณะของการกระทำได้ 2 กรณี

- 1) การก่อให้เกิดเด็กประพฤตินไม่สมควรหรือเสี่ยงต่อการกระทำความผิด
- 2) การยินยอมให้เด็กประพฤตินไม่สมควรหรือเสี่ยงต่อการกระทำความผิด

การที่ให้เกิดกระทำความผิด ได้แก่ การบังคับ ข่มขู่ ชักจูง หรือส่งเสริมให้เด็กที่ยังไม่มีเจตนาประพฤตินไม่สมควรหรือเสี่ยงต่อการกระทำความผิดมีเจตนาและมีความประพฤติดังกล่าว

การยินยอมให้เด็กประพฤตินไม่สมควรหรือเสี่ยงต่อการกระทำความผิดคือกรณีที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองรู้อยู่แล้วว่าบุตรหรือผู้ที่อยู่ในความปกครองของตนมีความประพฤตินที่ไม่เหมาะสมแต่ก็ยินยอมให้กระทำในลักษณะเช่นนั้น

กรณีดังกล่าวการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26(3) ,78 อาจก่อให้เกิดปัญหาความรับผิดชอบและการถูกดำเนินคดีอาญาต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนประพฤตินไม่สมควร อาจเป็นเหตุให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองถูกดำเนินคดีอาญาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวดังตัวอย่างคำพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ดังต่อไปนี้

คดีหมายเลขแดงที่ คคอ 10/2560

โจทก์ฟ้องจำเลยให้การรับสารภาพข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2560 เวลากลางวันก่อนเที่ยง จำเลยซึ่งเป็นมารดาผู้ปกครองผู้ดูแลของนายชนพลและนุ อายุ 16 ปีเศษ (เกิดวันที่ 7 กรกฎาคม 2543) ได้ส่งเสริมและยินยอมให้นายชนพลและนุ ซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรสให้ประพฤตินไม่สมควรและน่าจะทำให้นายชนพลและนุเสี่ยงต่อการกระทำความผิด โดยตามวันเวลาดังกล่าว จำเลยได้อนุญาตให้นายชนพลและนุออกนอกสถานที่พักในเวลากลางวันซึ่งเป็นเวลาที่เด็กควรจะต้องพักผ่อนนอนหลับและมอปรถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน 1 กข 6965 กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 คัน ซึ่งจำเลยเป็นผู้ครอบครองให้แก่ นายชนพลและนุ ไปขับขี่ในยามวิกาลโดยจำเลยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่านายชนพลและนุนำรถจักรยานยนต์ไปใช้ในการกระทำความผิดขัดแย้งกับรถจักรยานยนต์คันอื่น ๆ ปรากฏว่านายชนพลและนุได้นำรถจักรยานยนต์ขับออกไปรวมกลุ่มกับบุคคลผู้มีชื่ออีกจำนวนหลายคนเพื่อประลองความเร็วแข่งขันโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยและความเดือดร้อนของผู้อื่นบนถนนคู่ขนานมอเตอร์เวย์ แขวงสามหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร อันเป็นทางสาธารณะที่ประชาชนทั่วไปใช้สัญจรไปมา เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น การกระทำของจำเลยขาดจิตสำนึกขาดการคัดเตือน อบรมสั่งสอน ดูแล เอาใจใส่ ทำให้นายชนพล

และ นุคบกหักกับบุคคลที่จะชักนำไปในทางกระทำความผิดต่อกฎหมายและเป็นและเป็นการประพฤติกเร อีกทั้งอาจเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของนายชนพลและนุได้ ทั้งนี้ โดยจำเลยไม่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย

พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (3), 78 ลงโทษปรับ 4,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณานับเป็นเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่งคงปรับ 2,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30

จากกรณีตัวอย่างสามารถเห็นได้ว่าบิดามารดา ผู้ปกครองที่ส่งเสริมยินยอมให้เด็กซึ่งอยู่ในความปกครองของตน กระทำการใดอันเป็นการประพฤติดนที่ไม่สมควรหรือเสี่ยงต่อการกระทำความผิด ย่อมถูกดำเนินคดีอาญาและถูกฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นเหตุให้ต้องรับโทษทั้งการประพฤติดนที่ไม่สมควรอาจถูกตีความถึงการกระทำในลักษณะอื่นเช่นการที่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กเยาวชนเล่นสนุกเกอร์ แม้ว่ามิวัตถุประสงค์เพื่อการฝึกซ้อม เพื่อเข้าแข่งขันกีฬาสนุกเกอร์ก็ตามย่อมอาจถูกฟ้องและดำเนินคดีอาญาในลักษณะนี้ได้เช่นเดียวกัน จึงเป็นข้อขัดข้องและขัดขวางการฝึกซ้อมและการพัฒนานักกีฬาสนุกเกอร์ในระดับเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง เพราะบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักสนุกเกอร์ต้องมีความผิดและโทษทางอาญา โดยมีได้มีเจตนาให้บุตรหรือบุคคลที่อยู่ในความปกครองมีพฤติกรรมหรือความประพฤติที่ไม่เหมาะสม

เมื่อพิจารณาทฤษฎีเกี่ยวกับสาเหตุในการกระทำความผิดของเด็กหรือเยาวชนในกลุ่มทฤษฎีเกี่ยวกับอุปนิสัยแล้ว ทฤษฎีการเลียนแบบ (Theory of imitation) โดยกาเบรียล ทาร์ด (Jean Gabriel Tarde , 1843 - 1904) นักอาชญาวิทยาได้เสนอแนวคิดด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนแบบ โดยเชื่อว่ามิกฏของการเรียนแบบที่กลายเป็นอาชญากรอยู่ 3 ประการ คือ

- 1) การเลียนแบบพฤติกรรมระหว่างผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน
- 2) การเลียนแบบจากผู้มีสถานะเหนือกว่าตน เช่น เด็กเลียนแบบผู้ใหญ่ คนชนชั้นต่ำจะเลียนแบบคนชนชั้นกลาง ส่วนคนชนชั้นกลางจะเลียนแบบคนชนชั้นสูง
- 3) การเลียนแบบพฤติกรรมใหม่ตาม “กฎของการแทรกแทน” (Law of insertion) เช่น เดิมมีพฤติกรรมเล็กน้อยต่อมาถูกจับและต้องโทษจำคุก เมื่อพ้นโทษออกมา ก็ไปปล้นทรัพย์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่หนักกว่าเดิม

การกระทำความผิดของเด็กหรือเยาวชนอาจเกิดจากพฤติกรรมเลียนแบบ โดยได้เห็นผู้อื่นมีพฤติกรรมที่ทำแล้วประสบความสำเร็จทำให้เกิดความต้องการที่จะประสบความสำเร็จเช่นนั้น บ้างจึงเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว แต่พฤติกรรมบางอย่างมิได้เป็นความคิดโดยตัวของพฤติกรรมนั้นเอง เนื่องจากมิได้ขัดต่อศีลธรรม หากแต่เป็นความคิดเนื่องจากมีกฎหมายห้ามไว้ เนื่องจาก

ต้องการควบคุมพฤติกรรมทางสังคมบางประการ แต่เมื่อกาลเวลาผ่านไปประชนหนึ่งพฤติกรรมทางสังคมดังกล่าวอาจได้รับการยอมรับและการเลียนแบบพฤติกรรมนั้นสังคมก็ไม่ได้มีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมอีกต่อไป จึงไม่ควรถือว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาต่อไป ตลอดจนไม่ถือว่าเป็นการประพฤติหรือปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม เช่น การเล่นเกมเกอร์เพื่อการแข่งขันกีฬา บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชนที่ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กหรือเยาวชนเล่นเกมเกอร์เนื่องจากเด็กและเยาวชนนั้นอาจประสบความสำเร็จเป็นนักกีฬาสนุกเกอร์ที่มีชื่อเสียงจึงเลียนแบบพฤติกรรมการเล่นเกมเกอร์ จึงไม่ควรต้องรับผิดชอบและมีโทษทางอาญา

ทฤษฎีในกลุ่มที่เกี่ยวกับกระบวนการทางสังคม (Social process theories) โดยทฤษฎีการควบคุมสังคม (Social control theories) เชื่อว่ามนุษย์โดยธรรมชาติมีนิสัยที่เห็นแต่ประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง โฮเวิร์ด แคน แลน ผู้คิดค้นทฤษฎีการเพิ่มคุณค่าในตนเอง (Self-Enhancement Theory) อธิบายว่า บางครั้งการทำความผิดเกิดจากความสนุกความพึงพอใจในตนเองหรือเพียงเพื่อต้องการเพิ่มคุณค่าทางภาพลักษณ์ให้แก่ตนเอง (Self-image) ทำให้ทัศนคติด้านลบเกี่ยวกับตนเองลดลงเท่านั้น เมื่อพิจารณาตามทฤษฎีการควบคุมทางสังคมแล้วจะเห็นได้ว่า การที่เด็กหรือเยาวชนต้องเล่นเกมเกอร์เกิดจากการเห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬาดังกล่าว จึงต้องการเลียนแบบของความสำเร็จ เพื่อสร้างความพึงพอใจในตนเอง โดยการฝึกซ้อมและพัฒนาการเล่นสนุกเกอร์ บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ส่งเสริมสนับสนุนหรือยินยอมย่อมไม่ควรจะมีความผิดและต้องรับโทษจากพฤติกรรมหรือการกระทำของเด็กหรือเยาวชนในส่วนนี้เพราะจะทำให้การส่งเสริมสนับสนุนหรือยินยอมถูกยับยั้งโดยกระบวนการตามกฎหมาย ประกอบกับเมื่อพิจารณามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กในต่างประเทศ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กของประเทศไทยอังกฤษได้กำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาลบภัยเสี่ยงในตัวเองและส่งเสริมสิทธิเด็ก โดยคำนึงถึงสถานภาพของเด็กต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองจากนักวิชาชีพ ผู้ดูแลเด็ก พ่อแม่ และผู้ปกครอง ตัวอย่างมาตรการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กของประเทศไทย เช่น ให้ความสำคัญต่อสวัสดิภาพของเด็ก หลีกเลี่ยงการใช้อำนาจศาลแทรกแซงปัญหาระหว่างพ่อแม่และเด็ก เว้นแต่เป็นความยินยอมโดยสมัครใจของครอบครัว การจัดสถานที่อยู่ใหม่ของเด็ก ลองใช้การพินิจพิเคราะห์ประเด็นปัญหาด้านเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ต้องทำการติดตามและประเมินผลการจัดบริการให้แก่เด็กอย่างเป็นระบบ มีกำหนดเงื่อนไขของระยะเวลา จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กของประเทศไทยให้ความสำคัญต่อสวัสดิภาพของเด็ก โดยเด็กต้องได้รับการปกป้องคุ้มครอง ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากบิดามารดาและผู้ปกครอง และจะไม่ใช้กระบวนการทางศาลในการแก้ไขปัญหาลบภัยของเด็ก ส่วนในประเทศออสเตรเลีย ในมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ มีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก คือ Children (Care and Protection) Act. 1987 กำหนดให้ความสำคัญคุ้มครองเด็ก

ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการดูแลและช่วยเหลือ เพื่อเด็กจะได้มีพัฒนาการและเจริญเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ครอบครัวที่อบอุ่น ดังนั้นกฎหมายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของมลรัฐนิวเซาท์เวลส์ มุ่งสนับสนุนช่วยเหลือให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้านและการเจริญเติบโตอย่างสมวัยทุกด้านเด็กจึงจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบิดา มารดา ตลอดจนผู้ปกครองหรือผู้ดูแล

เมื่อได้ประมวลการศึกษาวิเคราะห์ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นผู้ศึกษาเห็นว่า กฎหมายคุ้มครองเด็กในทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทย ต้องการให้เด็กแต่ละคนได้เติบโตสมวัยและมีพัฒนาการไปตามศักยภาพ โดยได้รับการสนับสนุนจากบุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บิดา มารดา หรือผู้ปกครองผู้ดูแล กฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองเด็ก ไม่ควรมีข้อบังคับหรือบทลงโทษที่อาจเป็นไปในทางขัดขวางต่อการสนับสนุนการพัฒนาของเด็กในทุกด้าน ผู้ศึกษาจึงขอเสนอให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ในส่วนความผิดของบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็ก ตามมาตรา 26(3) ไม่มีข้อจำกัดที่ชัดเจนมิให้ต้องรับผิดชอบในกรณีที่บิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล กระทำไปโดยมีเจตนาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาของเด็ก เช่น การสนับสนุนส่งเสริมหรือยินยอมให้ฝึกเล่นสนุกเกอร์เพื่อการเป็นนักกีฬาหรือการแข่งขันที่มีใช่เป็นการเล่นพนันหรือเป็นการมั่วสุ่ม เพื่อไม่ให้ต้องถูกตีความในความหมายชักจูงส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติดีเลียงต่อการกระทำผิด

4.4 ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมการออกใบอนุญาตเล่นสนุกเกอร์

สืบเนื่องจากสนุกเกอร์ถูกจัดให้การเล่นมีลักษณะคล้ายกับบิลเลียดจึงถือว่าเป็นการเล่นตามบัญชี ข. หมายเลขที่ 23 ตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2487 การเล่นสนุกเกอร์ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานกระทรวงมหาดไทยจึงมีหนังสือสองฉบับ

ฉบับแรก หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ 20428/2504 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2504 เรื่อง ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้เล่นบิลเลียด เครื่องเล่นตู้บิลเลียดไฟฟ้า ตู้ฟุตบอล หรือเครื่องเล่นที่มีการนับแต้มถึงอธิบดีกรมตำรวจและผู้ว่าราชการทุกจังหวัด มีเนื้อหาโดยสรุปว่าบัดนี้กฎกระทรวงฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2504) ได้ประกาศใช้แล้ว ฉะนั้น ผู้มีเครื่องเล่นดังกล่าวก็ต้องมาขออนุญาตซึ่งอำนาจในการพิจารณาอนุญาตเป็นของกระทรวงมหาดไทย แต่เมื่อนโยบายของกระทรวงไม่อนุญาตซึ่งหากมีผู้ขออนุญาตขึ้นมาก็ให้ชะงักคำร้อง เรื่องราวไม่ต้องเสนอกระทรวงโดยเด็ดขาด และตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2505 เป็นต้นไป ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้เล่นบิลเลียด คงให้เล่นได้เฉพาะสมาคมหรือเคหะสถานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฉบับที่สอง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0307.4/ว 1253 ลงพื้นที่ 23 เมษายน 2551 เรื่อง การจัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ หรือการเล่นอย่างอื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน เรียน

ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด โดยมีเนื้อหาในข้อสาระสำคัญสรุปได้ว่า ด้วยปัจจุบันปรากฏมีร้านอาหารมักนิยมจัดให้มีการเล่นวิลเลียด สนุกเกอร์ เพื่อนำมาบริการแก่ลูกค้า โดยปล่อยปะละเลยให้เด็กและเยาวชนเข้าไปใช้บริการ เป็นการเพาะนิสัยให้พลัดเพลนฝึกไฟในการพนัน อีกทั้งเป็นแหล่งมั่วสุมของบุคคลผู้ประพฤติมิชอบ กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1) พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4 วรรคสอง บัญญัติว่า การเล่นอันระบุไว้ในบัญชี ข. หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน จะจัดให้มีการพนันเพื่อหาประโยชน์ได้ต่อเมื่อมีการออกใบอนุญาต

2) การเล่นเกมเกอร์เป็นการเล่นที่มีลักษณะคล้ายกับการเล่นบิลเลียด ซึ่งระบุไว้ในลำดับที่ 23 ของบัญชี ข. การจัดให้มีการเล่นต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเสียก่อนหรือมีกฎกระทรวงให้จัดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต เมื่อพิจารณาจากข้อ 13(2) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2503) กำหนดให้บิลเลียดสามารถจัดให้เล่นขึ้นได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต ทั้งนี้ ต้องเป็นบิลเลียดซึ่งเล่นในเคหะสถานที่มีบริเวณกว้างขวางรื้อรอบขอบชิดจำนวนไม่เกินหนึ่งโต๊ะ โดยผู้จัดให้มีการเล่นหรือเจ้าบ้านมิได้เรียกเก็บหรือรับประโยชน์หรือการเล่นเพื่อการรื่นเริงในสมาคมที่ตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่เกินห้าโต๊ะ โดยสมาคมเก็บค่าเกมตามสมควรและจัดให้มีการเล่นในวันปฏิบัติราชการตามปกติระหว่าง 15.00 นาฬิกา ถึงเวลา 01.00 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น และในวันหยุดราชการระหว่างเวลา 11.00 นาฬิกาถึงเวลา 01.00 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น

3) เคหะสถาน หมายความว่าที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัยและให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วยจะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม สาธารณะสถาน หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ที่ประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ หากร้านอาหารเป็นประเภทใช้เป็นที่พักอาศัย เมื่อเป็นการดำเนินการในระหว่างที่เปิดกิจการอยู่นั้นถือว่าเป็นสาธารณะสถาน หากร้านอาหารปิดให้บริการก็เข้าลักษณะเคหะสถาน

4) หากร้านอาหารดำเนินการจัดให้มีการเล่นเกมเกอร์ระหว่างเปิดกิจการจะไม่เข้าข้อยกเว้นตามข้อ 13(2) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2503) เพราะไม่ใช่กรณีจัดการเล่นในเคหะสถาน หากจัดให้มีการเล่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจะเข้าข้อสันนิษฐานตามมาตรา 5 ที่กำหนดว่าผู้ใดจัดให้มีการเล่นซึ่งตามปกติยอมพนันเอาเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นจัดให้มีขึ้นเพื่อนำมาซึ่งผลประโยชน์แห่งตน และผู้ใดเข้าเล่นก็ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นพนันเอาเงินหรือทรัพย์สิน

จึงให้จังหวัดแจ้งทุกอำเภอดำเนินการตรวจตราและสอดส่องร้านขายอาหารหรือสถานบริการต่าง ๆ ที่จัดให้มีการเล่นบิลเลียดหรือสนุกเกอร์ หากพบว่ามีกระทำความผิดให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

ตามหนังสือของกระทรวงมหาดไทยทั้งสองฉบับ การเล่นเกมสนุกเกอร์ซึ่งถูกจัดเป็นการพนันตามบัญชี ข. หมายเลขที่ 23 สามารถขอใบอนุญาตให้เล่นได้จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือมีกฎกระทรวงให้จัดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2503) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการพนันฯ กำหนดให้บิลเลียดสามารถจัดให้เล่นโดยไม่ต้องมีใบอนุญาต 2 กรณี

- 1) เล่นในเคหสถาน บริเวณกว้างขวาง รั้วรอบมิดชิด จำนวนไม่เกินหนึ่งโต๊ะ
- 2) เล่นในสมาคมที่ตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อการรื่นเริง จำนวนไม่เกินห้าโต๊ะ ตามเวลาที่กำหนด

สำหรับกรณีอื่นที่ต้องขอใบอนุญาตนั้นไม่ปรากฏว่ามีการออกใบอนุญาตให้เล่นเกมสนุกเกอร์เนื่องจากมีหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ 20428/2504 วันที่ 13 ธันวาคม 2504 ห้ามมิให้มีการออกใบอนุญาตให้เล่นเกมบิลเลียดซึ่งรวมถึงการเล่นสนุกเกอร์ด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดเมื่อพิจารณาโดยละเอียดแล้วเห็นได้ว่า การจะให้เด็กหรือเยาวชนฝึกซ้อมการเล่นสนุกเกอร์ในสถานที่ซึ่งไม่ต้องมีการขออนุญาตคือในเคหสถานซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยผู้ปกครอง ผู้ดูแล หรือบิดามารดา ที่มีความสามารถจัดการฝึกซ้อมในเคหสถานได้ต้องเป็นบุคคลที่มีสถานะทางเศรษฐกิจที่ดีจึงจะหาโต๊ะสนุกเกอร์พร้อมอุปกรณ์การเล่นซึ่งมีราคาค่อนข้างแพงได้ ส่วนบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ผู้ดูแล หรือ ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวยก็ต้องหาสถานที่อื่นในการส่งบุตรหลานหรือเด็กที่อยู่ในความดูแลซึ่งอาจเป็นสมาคมที่สามารถจัดให้มีการเล่นเกมสนุกเกอร์ เพื่อการรื่นเริง โดยผู้ที่เข้ามาใช้บริการส่วนใหญ่จะเข้ามาเล่นเกมสนุกเกอร์เพื่อการสังสรรค์ระหว่างเพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน จึงไม่ใช่สถานที่ที่มีความเหมาะสมต่อการที่เด็กจะเข้าไปเล่นเกมสนุกเกอร์ปะปนกับผู้ใหญ่ และวัตถุประสงค์ในการเล่นสนุกเกอร์ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดในการฝึกซ้อมของนักกีฬาสนุกเกอร์ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน ทั้งจะหาสถานที่อื่นนอกจากนี้ก็ต้องพบข้อจำกัดที่กระทรวงมหาดไทยไม่ออกใบอนุญาตให้มีการเล่นเกมสนุกเกอร์ในสถานที่อื่นอีก

เมื่อพิจารณาการแบ่งประเภทความผิดอาญาตามปรัชญาความคิดแบบดั้งเดิม การเล่นเกมสนุกเกอร์มิใช่การกระทำที่เป็นความผิดในตนเอง (mala in se) เพราะมิใช่เป็นสิ่งที่ชั่วร้ายในตัวเอง (evil in itself) ที่ฝ่าฝืนความรู้สึกทางศีลธรรมของคนในสังคม การที่สนุกเกอร์ถูกบัญญัติให้เป็นการพนันตามบัญชี ข. หมายเลขที่ 23 ผู้จัดให้มีการเล่นและผู้เล่นอาจต้องได้รับโทษในทางอาญา การเล่นเกมสนุกเกอร์จึงเป็นการกระทำที่เป็นความผิดเพราะมีกฎหมายห้าม (mala prohibita) เพราะไม่

สามารถนำมาตรการทางจารีตประเพณีมาปรับใช้ได้ โดยทั่วไปการกระทำนี้ไม่เป็นความผิดศีลธรรม ทั้งตามแนวคิดอาชญาวิทยา ต้องการนำเอาทฤษฎีทางด้านอาชญาวิทยาไปใช้ในการพิจารณาว่าควรจัดการพนันเป็นความผิดทางกฎหมายหรือไม่ โดยแนวคิดอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหายกล่าวว่า อาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหายเป็นอาชญากรรมที่ไม่มีเหยื่อหรือผู้เสียหาย เพราะผู้กระทำความผิดตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมนั้นเสียเอง กล่าวคือผู้กระทำความผิดเป็นทั้งอาชญากรและเหยื่อในเวลาเดียวกัน เป็นอาชญากรรมที่ตนเองยินยอม (consensual crime) จึงเกิดคำถามว่าการพนันเป็นความผิดที่มีเหยื่อจริงหรือไม่ กฎหมายที่มีผลใช้บังคับเพื่อควบคุมการพนันจึงมีลักษณะอ่อนกว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับสิ่งชั่วร้ายทางศีลธรรมอื่น ทั้งเรื่องการพนันขึ้นอยู่กับความรู้สึกรักของประชาชน ถ้าประชาชนรู้สึกไม่เป็นปฏิบัติหรือรังเกียจการพนันชนิดนั้นแล้ว แม้กฎหมายจะบัญญัติว่าเป็นความผิดก็ส่งผลให้การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผ่อนคลายลง เช่น การพนันบางประเภทที่ไม่ถือว่ามีความผิดหรือการพนันที่ให้มิใบอนุญาต หากนำแนวคิดดังกล่าวมาพิจารณาเปรียบเทียบกับการเล่นสนุกเกอร์ ผู้ที่เล่นนั้นเป็นทั้งผู้กระทำความผิดและเป็นผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อในเวลาเดียวกัน ทั้งการเล่นสนุกเกอร์ก็มีการยินยอมให้เล่นได้ตามเงื่อนไขบางประการ คือ ในสถานหรือในสมาคม ส่วนในกรณีอื่นจะต้องขอใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่อันมีลักษณะที่สอดคล้องเป็นไปในแนวทางของแนวคิดอาชญากรรมที่ปราศจากผู้เสียหาย เนื่องจากประชาชนไม่รู้สึกเป็นปฏิบัติต่อการเล่นสนุกเกอร์และสมควรที่จะถูกจัดให้ไม่ถือว่าเป็นความผิดหรือจัดเป็นการพนันที่มีให้ใบอนุญาตเพื่อเป็นการควบคุม และเป็นไปตามทฤษฎีเกี่ยวกับการควบคุมการพนันคือ ทฤษฎีการพนันแนวหน้าที่นิยม ที่มองการพนันในเชิงบวกว่าเป็นกิจกรรมยามว่างและเป็นเครื่องมือนำไปสู่เป้าหมายทางเศรษฐกิจ และทฤษฎีการพนันแนวบริหารสังคมที่มองว่ารัฐจำเป็นต้องเข้าไปควบคุมตรวจสอบกิจกรรมเกี่ยวกับการพนัน

การควบคุมตรวจสอบนั้นอาจกระทำโดยการออกใบอนุญาตตามแนวคิดการออกใบอนุญาต Richard Epstein ให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจอนุญาต กฎหมายใช้อำนาจดังกล่าวห้ามไม่ให้มีกิจกรรมที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะ ทั้งยังมอบหมายให้หน่วยงานบริหารมีอำนาจตัดสินใจในการอนุญาต ใบอนุญาตเป็นรูปแบบหนึ่งของการดำเนินการของหน่วยงาน ฝ่ายที่ได้รับการควบคุมจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งในใบอนุญาตมิฉะนั้นอาจมีการลงโทษกรณีฝ่าฝืนเงื่อนไข ซึ่งพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 ได้นำแนวคิดนี้มาใช้ในการควบคุมการเล่นสนุกเกอร์ ด้วยการออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2503) เกี่ยวกับการเล่นสนุกเกอร์ที่ไม่ต้องขออนุญาตและการเล่นสนุกเกอร์กรณีอื่นที่ต้องขออนุญาต แต่ด้วยกระทรวงมหาดไทยมีหนังสือที่ 20428/2504 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2504 ห้ามไม่ให้ออกใบอนุญาตให้เล่นบิลเลียดในกรณีอื่นซึ่งตีความหมายรวมถึงการเล่นสนุกเกอร์ด้วย ทำให้ไม่เป็นแนวคิดในการควบคุมการพนัน และเป็นข้อขัดข้องในการ

ขออนุญาตจัดให้มีการเล่นสนุกเกอร์เพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกซ้อมของนักกีฬาสนุกเกอร์ในระดับต่าง ๆ

หากคำนึงถึงแนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกการพนัน Roger Callious นักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศส แบ่งแยกการพนันออกเป็น 3 ประเภท

1) การพนันที่เป็นการแข่งขัน (Competition) เป็นกิจกรรมที่เน้นการใช้ความสามารถของผู้เข้าแข่งขันในการชนะอุปสรรคหรือคู่ต่อสู้ เป็นการพนันที่ใช้ทักษะของผู้เล่น กล่าวคือเป็นทักษะที่ยังฝึกฝนมากยิ่งพัฒนาทักษะนั้น

2) การพนันที่ใช้โอกาส (Chance) การแพ้ชนะเป็นผลจากโอกาสแต่เพียงอย่างเดียว ผู้เล่นใหม่สามารถควบคุมผลที่เกิดขึ้น การแพ้ชนะขึ้นกับผลของโชคชะตาเป็นสำคัญ

3) การเดิมพัน (Betting) การทายผลลัพธ์ของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

หลังจากพิจารณาการเล่นสนุกเกอร์กับการแยกประเภทของการพนัน เห็นได้ว่าผู้เล่นสนุกเกอร์ต้องใช้ทักษะการเล่นอันเกิดจากการฝึกฝนและฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาการเล่นมาเป็นข้อแพ้ชนะในการแข่งขัน ไม่ได้อาศัยโอกาสเป็นการตัดสินและยังอาจนำผลลัพธ์ของการแข่งขันไปใช้ในการทายเพื่อเป็นการเดิมพัน และเนื่องจากผู้เล่นสนุกเกอร์ต้องใช้ทักษะในการเล่นประกอบกับต้องฝึกซ้อมแข่งสนุกเกอร์จึงถือว่าเป็นกีฬาประเภทหนึ่ง

กฎหมายการพนันของประเทศไทย กล่าวคือ พระราชบัญญัติการพนัน ค.ศ. 2005 (Gambling Act 2005) มาตรา 3 การพนันหมายถึงกิจกรรม 3 ประเภท ได้แก่ เกมพนัน (gaming) การเดิมพัน (betting) และล็อตเตอรี่ (lottery) โดยไม่รวมกีฬาเป็นเกมพนันและเกมแห่งโอกาส (Gaming and game of chance) ดังนั้นสนุกเกอร์จึงไม่ใช่การพนันโดยตัวของมันเอง แต่อาจถูกนำผลแพ้ชนะมาใช้เป็นการเดิมพัน (betting) และตามกฎหมายการพนันของเทศนิวยอร์ก พระราชบัญญัติการพนัน 2003 การเดิมพัน คือ การจ่ายเงินหรือวางเดิมพันในผลการแข่งขันกีฬา ดังนั้นการนำผลการแข่งขันกีฬารวมทั้งการแข่งขันสนุกเกอร์ไปใช้ในการเดิมพันจึงควรที่จะต้องถูกควบคุม

การควบคุมการพนันในกฎหมายต่างประเทศ เช่น ประเทศไทย นำแนวคิดเรื่องการขออนุญาตมาใช้ กรณีที่ต้องมีใบอนุญาตจัดการพนัน ตามแนวทางการควบคุมการเดิมพัน คือ

1) การเดิมพันทั่วไป (General Betting) การเดิมพันประเภทที่ต้องมีใบอนุญาตดำเนินการ

2) การเดิมพันแบบผู้ชนะได้เงินกองกลางทั้งหมด (Pool Betting) โดยทั่วไปใช้กับกิจกรรมประเภทฟุตบอล แข่งม้า แข่งกีฬา

สำหรับประเภทนิวซีแลนด์ การเดิมพันภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทัวรถ (Racing Act 2003) กำหนดกรอบการกำกับดูแลสำหรับภาคการพนันและการพนันกีฬา โดยทำให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการแข่งขันทัวรถที่ชัดเจน กำหนดอำนาจของคณะกรรมการแข่งขันทัวรถนิวซีแลนด์ซึ่งเป็นคณะกรรมการอิสระ ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการแข่งขันทัวรถ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าประเทศอังกฤษและประเทศนิวซีแลนด์ใช้แนวคิดการควบคุมการพนันที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ด้วยการออกใบอนุญาตพร้อมกำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติ โดยไม่ระบุประเภทหรือชนิดกีฬาเป็นการพนัน แต่เป็นการเดิมพันด้วยการทายผลแพ้ชนะของการแข่งขัน อันเป็นแนวทางเดียวกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2503) ซึ่งใช้การออกใบอนุญาตในการควบคุมการเล่นบิลเลียดและสนุกเกอร์ หากว่ากลับไปปฏิบัติหรือพิจารณาการขอใบอนุญาตอันขัดต่อหลักในการควบคุม โดยห้ามเด็ดขาดไม่ให้มีการออกใบอนุญาต

เมื่อประมวลการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมการออกใบอนุญาตเล่นสนุกเกอร์ ผู้ศึกษาข้อเสนอความเห็นดังนี้ คือ ควรมีการแก้ไขกฎกระทรวง ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2503) ในส่วนของการเล่นสนุกเกอร์โดยไม่ต้องได้รับอนุญาต โดยให้เพิ่มเติมการเล่นสนุกเกอร์เพื่อการฝึกซ้อมแข่งขันของสถานศึกษา มหาวิทยาลัย หรือสมาคมกีฬา ที่ขึ้นทะเบียนกับการกีฬาแห่งประเทศไทย นอกจากนี้เห็นควรให้ยกเลิก หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ 20428/2504 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2504 เรื่อง ถ้าไม่ให้ออกใบอนุญาตให้เล่นบิลเลียดและหากมีผู้ออกใบอนุญาตเล่นบิลเลียดหรือสนุกเกอร์ก็ให้พิจารณาไปตามขั้นตอนกับเงื่อนไขตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2503) ต่อไปตามลำดับ